

Zoltán Béla

(Rozsnyó, Gömör megye, 1868. XII. 30. - Budapest, 1933. V. 10.)

gyógyszerész, a Magyarországi Gyógyszerész Egyesület elnöke

Ungvárott és Gyöngyösön volt gyakornok. A Budapesti Tudományegyetemen 1889-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. Pályáját a budapesti Magyar Királyi gyógyszerertárban kezdte. A Pest megyei Alpáron 1895-ben szerzett gyógyszerértári jogosítványt és az Őrangyal gyógyszerertár tulajdonosa lett. A fővárosba 1898-ban került és a Szűz Mária gyógyszerertár tulajdonosa lett. Ezt Budapest egyik legjobb gyógyszerertárává fejlesztette. A Budapesti Gyógyszerész Testület tanügyi bizottsági elnökeként 1913-tól a gyakornoki tanfolyam vizsgabiztosa volt. A Magyarországi Gyógyszerész Egyesület elnöke volt 1918-1919-ben. A magyar Tanácsköztársaság idején őt bízták meg a gazdasági blokád alatt álló országos gyógyszerellátásának biztosításával. Elismert szakmai tudására és a népszerűségére jellemző volt, hogy több ízben sikerült neki eloszlatnia a felmerült ellentéteket a gyógyszerészek között. A szaklapokban számos tudományos és szakmapolitikai cikke jelent meg. A gyógyszerertárban volt alkalmazott az unokaöccse, dr. Zoltán György (1901-1962), aki az államosításig a gyógyszerertár felelős vezetője volt.

Főbb munkái:

1. Néhány szó a Zittmann-főzetről. Gy. Közlöny, 1898. 309.,
2. Jármay Gusztáv feletti emlékbeszéd. Gy. Közlöny, 1898. 358.,
3. Menthol jodolicum. Gy. Értesítő, 1898. 647.,
4. Főnök és a segéd közötti viszonyról, valamint a nyugdíjintézetéről. Gy. Közlöny, 1890. 532.,

Irodalom:

1. Gy. Hetilap, 1933. 127.,
2. Gy. Közlöny, 1933. 219, 1934. 778.,